

האבות. קשת שיורה חצים, וכל זרע שאינו יורה פחץ אינו מוליד. מקלע, זה קריאת שמע. חמשה אבני מקלע, (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה'. כנגדם, ויקח דוד (שמואל א יז) חמשה חלקי אבנים מן הנחל. וכששם אותם במקלע, שהיא שפה, והיא שכינה, נעשו אחד כל החמשה, והרג את הפלשתי.

ועד עכשיו זרקתי אבן זו לסמאל, שהוא אבן מצור, והרסתי את המצור שלו והשפלתיו למטה. ולכן אמרתי לכם, אל יתהלל חוגר כמפתח. כעת יתברר לכם שאני יודע איך נלחמים גברים גדולים בתרבות, ברמח, בקשת, במקלע. תמהנו ולא יכולנו לדבר לפניו. אמרו לו חכמים, כעת נראה מי יהיה מרויח את הלחם, שהוא לחם המוציא.

פתח ואמר, (במדבר טו) והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה'. במה נתרמת שכינה, שהיא ה' של המוציא, שבארו עליה בעלי המשנה, כל הבוצע צריך לדקדק בה"א? אלא ודאי הרי פרשה רבותינו של המשנה, מוז ותבן פטורים מן המעשר. וכשהיא במוץ ותבן, היא בבית האסורים, ואין לה רשות להרים למ' לעשות עמה מ"ה. וזהו תרומה, תור"ה שהיא חמשה חמשי תורה, שבה (שמות כד) ויהי משה בחר ארבעים יום וגו'.

ובמוץ ותבן של חטה, עליה בארו רבותינו, אילן שאכל אדם הראשון חטה הנה. קרב ח"ט, שהוא מוז ותבן, לאות ה', והסתלקה ממנו י', שהוא עשור שלה. ולכן כשהוא במוץ ותבן לחבר באות ה', שהם איש

אבהן. קשת דזריק חצים, וכל זרע דאינו יורה כחץ אינו מוליד. קירטא, דא קריאת שמע. ה' אבנין דקירטא, (דברים ו) שמע ישראל יי' אלהינו יי'. לקבל ייהו, (שמואל א יז) ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל. וכד שוי להון בקירטא, דאיהי שפה, ואיהי שכינתא, אתעבידו חד פלהו ה', וקטיל לפלשתא.

ועד פוען זריקנא האי אבנא לסמאל, דאיהו אבן מצור, והרסנא מצור דיליה, ואשפלנא ליה לתתא. ובגין דא אמינא לכוון, אל יתהלל חוגר כמפתח. פוען יתברר לכוון, דאנא ידענא איך מגיחין גברין רברבין בסייפין, ברומחא, בקשתא, בקירטא. תוהנא ולא יכולנא למללא קמיה, אמרו ליה רבנן, פוען נחזי מאן יהא מרווח נהמא, דאיהו לחם המוציא.

פתח ואמר, (במדבר טו) והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליי'. במאי אתרימת שכינתא, דאיהי ה' דהמוציא, דאוקימו עליה מארי מתניתין, כל הבוצע, צריך לדקדק בה'. אלא ודאי הא אוקמוה רבנן דמתניתין, מוז ותבן פטורין מן המעשר. וכד היא במוץ ותבן, איהי בבית אסורין, ולית לה רשו לארמא לגבי מ', למעבד עמה מ"ה. והאי איהו תרומה, תור"ה דאיהי ה' חומשי תורה, דבה (שמות כד) ויהי משה בחר ארבעים יום וגו'.

ובמוץ ותבן דחטה, עליה אוקמוה רבנן, אילן שאכל אדם הראשון חטה הנה. קריב ח"ט, דאיהו מוז ותבן, לאת ה'. ואסתליק מגיה י', דאיהו עשור דילה. ובגין דא כד איהו במוץ ותבן (שלה), דאינון לקבל

(שלה), שם כנגד ערלה ופריעה, פטור מן המעשר. ואין רשות לאות י' לחבר באות ה', שהם איש

וְאִשָּׁה. וְלֹכֵן כָּל הַבּוֹצֵעַ צָרִיף
לְדַקֵּק בָּהּ. וְצָרִיף לְבַצֵּעַ
מִהֶמְקוֹם שֶׁבִשְׂוֹלוּ יָפָה, מִשּׁוּם
שֶׁבִשְׂוֹל הוּא גָּמַר הַפְּרִי, וְזֶה ו'.

וְעֲשָׂרָה דְּבָרִים צָרִיף אָדָם
לַעֲשׂוֹת בְּסַעֲדָה: אֶחָד - נְטִילַת
יָדִים. שְׁנִי - לְתַקֵּן שְׁתֵּי כְּפֻרֹת
לְשַׁבָּת. שְׁלִישִׁי - לֶאֱכֹל שֵׁלֶשׁ
סַעֲדוֹת, וְלְהוֹסִיף מַחֵל עַל
הַקֹּדֶשׁ. רְבִיעִי - לְהַאֲרִי אֶת
הַשֶּׁלֶחַן בֵּנֵי, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵה,
שֶׁלֶחַן בָּצָפוֹן וּמִנּוּרָה בְּדָרוֹם.
וְצָרִיף הַסֶּבֶה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵה,
הַסֶּבֶה - אֶחָד מִבְּרֵךְ לְכֻלָּם.

וּבְשַׁבָּת, בְּכָל דְּבָרֵינוּ צָרִיף
לְהוֹסִיף מַחֵל עַל קֹדֶשׁ, בֵּין
בְּמֵאכְלֵינוּ וּבְמִשְׁקֵינוּ, בֵּין בְּלְבוּשֵׁינוּ,
בֵּין בְּהַסְבָּתוֹ, שֶׁצָּרִיף לְהַתְקִין לוֹ
מִסֶּבֶה יָפָה, בְּכַמָּה כָּרִים וּבְכַסּוֹת
מְרַקְמִים מִכָּל שֵׁשׁ בֵּיתוֹ, כְּמוֹ
שֶׁמִּתְקִין חֹפֶה לְכָלָּה, שֶׁשַּׁבָּת
הִיא מְלָכָה, וְהִיא כָּלָּה. וְלֹכֵן הָיוּ
יוֹצֵאִים בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה עָרֵב שַׁבָּת
לְקַדֵּם אֶת הָאוֹרֶחַת, וְהָיוּ
אוֹמְרִים: בְּאֵי כָּלָּה, בְּאֵי כָּלָּה.
וְצָרִיכִים לַעֲוֹרֵר שִׁירָה וְחֻדּוּהָ
לְשַׁלֵּחַן אֲלֶיהָ.

וְרֹא עוֹד, אֵלֹא שֵׁשׁ סוּד אַחֵר.
כְּמוֹ שֶׁצָּרִיף לְקַבֵּל אֶת גְּבִירָתָהּ
בְּכַמָּה אוֹרוֹת שֶׁל גְּרוֹת שַׁבָּת,
וּבְכַמָּה עֲנוּגִים וּלְבוּשִׁים יָפִים,
וּבֵית מִתְקֵן בְּכַמָּה כִּלִּים שֶׁל
תְּקוּיָן, בְּהַסְבָּה יָפָה לְכָל אֶחָד
וְאֶחָד, וּבִזְמַת הַחֻדּוּהָ וְהַתְקוּיָן
גּוֹרְמִים שְׁנֵשְׂאֲרַת שְׁפָחָה רָעָה
בַּחֲשׂוֹךְ, בְּרַעְבוֹן, בְּבִכְיָה,
בְּהִסְפָּד, בְּלְבוּשִׁים שְׁחָרִים
כְּאַלְמָנָה. שָׂאם מְלֵאָה זֹו - תִּרְכָּה
זֹו.

יֵצֵר טוֹב גְּבִירָה קְדוּשָׁה, מַלְכוּת
הַקֹּדֶשׁ שִׁיּוּרְדֵּת בְּשַׁבָּת, כְּלוּלָה
מִעֲשֵׂר סְפִירוֹת, מִעֲשֵׂרוֹת

עֲרָלָה וּפְרִיעָה, פָּטוּר מִן הַמַּעֲשֵׂר. וְלִית רִשּׁוֹ
לְאֵת י', לְחַבְרָא בָּאֵת ה', דְּאִינוּן אִישׁ וְאִשָּׁה.
וּבְגִין דָּא, כָּל הַבּוֹצֵעַ צָרִיף (דף ע"ב ע"ב) לְדַקֵּק
בָּהּ. וְצָרִיף לְמַבְצֵעַ מֵאַתֵּר דְּבִשְׂוֹלוּ יָפָה, בְּגִין
דְּבִשְׂוֹל אִיהוּ גָּמַר פְּרִי, וְדָא ו'.

וְעֲשָׂרָה דְּבָרִים צָרִיף אָדָם לְמַעַבֵּד בְּסַעֲדָתָא.
חַד, נְטִילַת יָדִים. תְּנִינָא לְתַקְנָא שְׁתֵּי
כְּפֻרֹת לְשַׁבָּת. תְּלִיתָא, לְמִיכַל תְּלַת
סַעֲדֵתִין, וְלֹאֲסַפָּא מַחֵל עַל הַקֹּדֶשׁ.
רְבִיעָא, לְאַנְהָרָא פְתוּרָא בְּשִׁרְגָא. כְּמָה
דְּאוּקְמוּהָ, שֶׁלֶחַן בָּצָפוֹן, וּמִנּוּרָה בְּדָרוֹם.
וְצָרִיף הַסֶּבֶה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ הַסֶּבֶה אֶחָד
מִבְּרֵךְ לְכֻלָּם.

וּבְשַׁבָּת, בְּכָל מְלוֹי, צָרִיף לְאַתּוּסַפָּא מַחֵל
עַל הַקֹּדֶשׁ, בֵּין בְּמֵאכְלֵינוּ, וּבְמִשְׁתֵּינוּ,
בֵּין בְּלְבוּשֵׁינוּ, בֵּין בְּהַסְבָּתִיָּה. דְּצָרִיף לְתַקְנָא
לִיָּה מִסֶּבֶה שְׁפִירָא, בְּכַמָּה כָּרִים וּבְכַסּוֹת
מְרַקְמֵן, מִכָּל דְּאִית בְּבִיתִיָּה, כְּמֵאן דְּתַקִּין
חֹפֶה לְכָלָּה. דְּשַׁבָּתָא אִיהִי מְלָכָתָא, וְאִיהִי
כָּלָּה. וּבְגִין דָּא הָוּ נִפְקִי מֵאֲרִי מִתְּנִיתִין עָרֵב
שַׁבָּת לְאַקְדָּמוּתִי לְאַרְחָא, וְהָוּ אֲמָרִי בְּאֵי
כָּלָּה בְּאֵי כָּלָּה. וְצָרִיכִין לְאַתְעָרָא שִׁירָה
וְחֻדּוּהָ לְפְתוּרָה לְגַבְיָהּ.

וְרֹא עוֹד, אֵלֹא דְאִית רְזָא אַחֲרָא. פְּגוּוֹנָא
דְּצָרִיף לְקַבֵּל גְּבִירָתָהּ, בְּכַמָּה נְהוּרִין
דְּשִׁרְגִין בְּשַׁבָּת, וּבְכַמָּה עֲנוּגִין, וּלְבוּשִׁין
שְׁפִירִין, וּבִיתָא מְתַקְנָא, בְּכַמָּה מְאֲנִי דְּתַקְוִנָא,
בְּהַסְבָּה יָפָה לְכָל חַד וְחַד. וּבְהֵאִי חֻדּוּהָ
וְתַקְוִנָא, גְּרָמִין דְּאַשְׁתְּאַרְת שְׁפָחָה בִּישָׂא
בַּחֲשׂוֹכָא, בְּרַעְבוֹן, בְּבִכְיָה, בְּהִסְפָּד. בְּלְבוּשִׁין
אוּבְמִין כְּאַרְמִלָּתָא. דְּאִי מְלֵאָה זֹו, תִּרְכָּה זֹו.
יֵצֵר טוֹב, מְטְרוֹנִיתָא קְדִישָׁא. מַלְכוּת הַקֹּדֶשׁ

דִּנְחָתָא בְּשַׁבָּת. כְּלוּלָא מִעֲשֵׂר סְפִירָן. מִעֲשֵׂרָא בְּשֶׁבַע שְׁמָהן שְׁאִינוּן